

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Fortunæ inconstantia metu[m] modestiamq[ue] felicibus iniicit, miseros
aute[m] in spem vocat secutur[a]e mutationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

commutationes ignoret? Sanè Lacedæmonij, cum Thebanorum domini essent, adeo rursum ab illis fuerunt subacti, ut Thebani non solum in Peloponnesum peruenirent, verum etiam Eurotam transirent, & Lacedæmoniorum terram deuastarent, & propemodum ciuitatem etiam ipsam cepissent, nisi veritus esset Epaminondas, ne uniuersi Peloponnesij, conspiratione facta, pro Sparta, dimicarent. Sic Dionysius tyrannus, sic Amyntas Macedo, sic Dion Hipparini filius effecit, ut, in quo statu ipse fuisset antea, in eum iam suæ calamitatis auctorem detruderet.

Ibid.

Quid facis, ah demens? cur, si Fortuna recedat,
 Naufragio lacrymas eripis ipse tuo?
 Hec Dea non stabili, quàm sit leuis orbe fatetur,
 Quæ summum dubio sub pede semper habet.
 Quilibet est folio, & quauis incertior aura,
 Par illi leuitas; improbe, facta tua est.
 Omnia sunt hominum tenui pendentia filo,
 Et subito Casu, qua valere, ruunt.
 Diuitis audita est cui non opulentia Croesi?
 Nempe tamen vitam captus ab hoste tulit.
 Ille Syracuse modo formidatus in urbe,
 Vix humili duram repulit arte famem.
 Quid fuerat Magno maius? tamen ipse rogauit
 Submissa fugens voce clientis opem.
 Cuiq; viro totius terrarum paruit orbis,
 Indignus effectus omnibus ipse magis.
 Ille Ingurthino clarus Cimbrorum triumpho,
 Quo victrix toties Consule Roma fuit:
 In ceno Marius iacuit, cannarum palustri,
 Pertulit & tanto multa pudenda viro.
 Ludit in humanis diuina potentia rebus,
 Et certam presens vix habet hora fidem.

Quid. l. 4. de Pont. eleg. 1.

Hæc felicitatis mutatio superbiam domat, frenatque insolentium immanitatem. Sesostris rex Aegyptiorum victorius illustris, ut Paulus Diaconus refert, currum aureum preciosissimis gemmis ornatum sibi construxit: cui insidens à quatuor regibus deuictis plaustra subeuntibus se trahi passus est. Cum, festo quodam die, regum vnus, oculis conuersis, continuo retrospiceret, rota volubilitatem intuens, Sesostrisq; causam respectus percontaretur, respondisse fertur: Cum stupore admiror Rotam, cum eam instabili modo ferri, atq; aliàs aliter volu, &

III.

P. Diacon. de reb. Rom. lib. 17.

Hb 3 nunc

nunc quidem sublimia demittentem, rursus demissa sublimantem conspicio. Seseptis, ubi dictum illud intellexit, statuit, ne illi posthac currum, traherent. In hac igitur felicitatis infelicitatisque rota, & metus est felicitum, & spes miserorum.

Eccli. 38. 23.

Brufonius 1.

2. cap. 37. ex

Herod. 1. 1.

Quicumque elatus est, cuiusque omnia ad votum fluunt, quoties mendicum, quoties captum, quoties miserum aspicit, putet illum sic loqui: *Memor esto iudicij mei: sic enim erit & tuum: mihi heri, & tibi hodie.* Hæc qui audit, non præsumit: qui spernit, cadit. *Cræsus consultus à Cyro de bello suscipiendo contra Tomyrin reginam Massagetarum. Si tibi, ait, esse videris immortalis, nihil est opus, ut meam tibi sententiam dicam. Si vero te quoque agnoscis hominem, illud in primis discito, talem humanarum rerum circum esse, qui rotatus, eosdem semper fortunatos esse non sinat. Cyrus imperandi libidine accensus Cræso non paruit. Itaque in eo bello perijt. Cautior est, qui se meminit, esse mortalem: & qui se hominem esse nouit, nihil humani scit à se esse alienum. Quidquid ergo acciderit sic sapienti, non est inexpectatum, cum & illud præceptum teneat: *Fortunam reuerenter habe, & fictam hanc Deam sciat glo-**

Senec. lib. 1.

ep. 98.

bo insistere; aut rotæ instar volui. *Sic composito, ait Sapiens ille, nihil accidet. Sic autem componetur, si quid humanarum rerum varietas possit, cogitauerit ante, quam senserit: si & liberos, & coniugem, & patrimonium sic habuerit, tanquam non utique, semper habiturus, & tanquam non futurus, ab hoc, miserior, si habere deserit. Calamitosus est animus futuri anxius, & ante miserias miser, qui sollicitus est, ut ea, quibus delectatur, ad extremum usque, permaneant. Nullo enim tempore conquiescit, & expectatione futuri, præsentia, quibus frui poterat, amittet. In æquo est autem dolor amisse rei, & timor amittende.*

IV.

At mala contingunt, & sæpe, quæ omnium sunt molestissima? Iterum hinc errant homines, qui planè suâ maximè æstimant, & ibi, quod dicitur, ubi dolent, manum habent. Nam sicut inuidorum oculis

Uberior seges est alienis semper in agris,

Vicinumque pecus grandius uber habet,

ita vicissim mala nostra, mala maxima putamus: & quocumque corporis membro vlcus hæret, putamus esse loco incommodissimo. Quia hominem cæcus amor sui non sinit rectè iudicare. Solen, qui neminem, dum adhuc viueret, beatum dici debere arbitratur; quod ad ultimum usque, futuri diem anticipati fortune subiecti esse mus: idem crebat, si in unum locum cuncti mala sua conuulissent, futurum, ut pro-

Val. Maxim.

lib. 7. cap. 2.

idem crebat, si in unum locum cuncti mala sua conuulissent, futurum, ut pro-